

Влъкъ и лисица.

Влъкъ-тъ и лисица-та спечалили двѣ делвѣты медъ. На лисицѫ-тѫ ся прѣяло медъ, та ррекла на влъка: „кумче влъче, вѣкатъ мя да крѣштавамъ да идѫ ли или не?“ Влъкъ-тъ ѵрекль: „иди!“ Тя отишла при меда, начениѧло го, па отишла при влъка. Влъкъ-тъ ѵрекль: „какъ го крѣсти, кума лѣсо?“ Тя рекла: „кумче влъче, крѣстихъ го начиналче.“

Посѣдѣла, посѣдѣла, па ѵ ся прѣяло ммедъ. Трѣчи, трѣчи отъ вѣнка и вѣка на влъкка: „кумче влъче, вѣкатъ мя па да крѣштавамъ, да идѫ ли или не?“ Влъкъ-тъ ѵрекль: „иди!“ Тя отишла при меда, юала, юала, докарала го до срѣдѫ-тѫ, па отишла при влъка. Влъкъ-тъ па ѹ попыталъ: „кума лѣсо, какъ гго крѣсти?“ Тя рекла: „кумче влъче, крѣстихъ го досрѣдалче.“

Посѣдѣла, посѣдѣла, па ѵ ся прѣяло ммедъ. Па трѣчи, трѣчи отъ вѣнка и вѣка: „кумче влъче, вѣкатъ мя па да крѣштавамъ, даа идѫ ли или не?“ Влъкъ-тъ ѵрекль: „иди!“ Тя отишла па при меда, юала, юала и гго омѣла все, па отишла при влъка. Влъкъ-тъ па попыталъ: „кума лѣсо, какъ го крѣсти?“ Тя рекла: „кумче влъче, крѣстихъ го ддометаче.“